

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาคำรับบนไทยในวรรณคดี สมัยราชกาลที่ 2 เพื่อศึกษาขบวนการจัดการผลิตบนไทยในวรรณคดีฉบับพื้นฐาน และสำรวจความต้องการและรสนิยมในการบริโภคบนไทยในวรรณคดี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลพัฒนาคำรับบนไทยในวรรณคดีสมัยราชกาลที่ 2 จำนวน 5 รายการ

ตอนที่ 2 ผลการสำรวจความต้องการและรสนิยมในการบริโภคบนไทยในวรรณคดี

ตอนที่ 1 ผลพัฒนาคำรับบนไทยในวรรณคดีสมัยราชกาลที่ 2 จำนวน 5 รายการ

การพัฒนาคำรับบนมีจำนวนกุญแจ

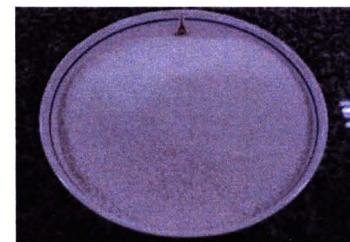
1. ส่วนผสมและวิธีการทำบนมีจำนวนกุญแจ

ตารางที่ 1 ส่วนผสมตัวบนมีจำนวนกุญแจ

ส่วนผสม	การทดลอง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1. แป้งสาลีตราพัคโบก	90 กรัม	100 กรัม	110 กรัม
2. นำตาลทราย	420 กรัม	480 กรัม	450 กรัม
3. กะทิ	1 ถ้วย	1 $\frac{1}{2}$ ถ้วย	1 $\frac{1}{2}$ ถ้วย
4. ไข่แดง	10 ฟอง	12 ฟอง	12 ฟอง
5. สีส้ม	2 หยด	3 หยด	4 หยด
6. สีเหลืองมะนาว	4 หยด	4 หยด	1 ฝ่า
7. กลิ่นมะลิ	4 หยด	4 หยด	1 ฝ่า
8. ทองคำเปลว	2 แผ่น	2 แผ่น	2 แผ่น

แป้งสาลีตราพัดโบก

นำatalothy

กะทิ

ไข่แดง

สีส้ม สีเหลืองมะนาว กลิ้นมะลิ

ทองคำเปลว

ภาพที่ 7 แสดงส่วนผสมตัวบนมีจามกุญ

วิธีทำตัวขนมจามงคลู

1.

ผสมแป้งสาลีกับน้ำตาลทราย ด้วยตระกร้อมือจนแป้งสาลี
กระจายตัว 가운데에 손으로 섞어 타타리와 설탕을 섞어
분수를 확장시킨다.

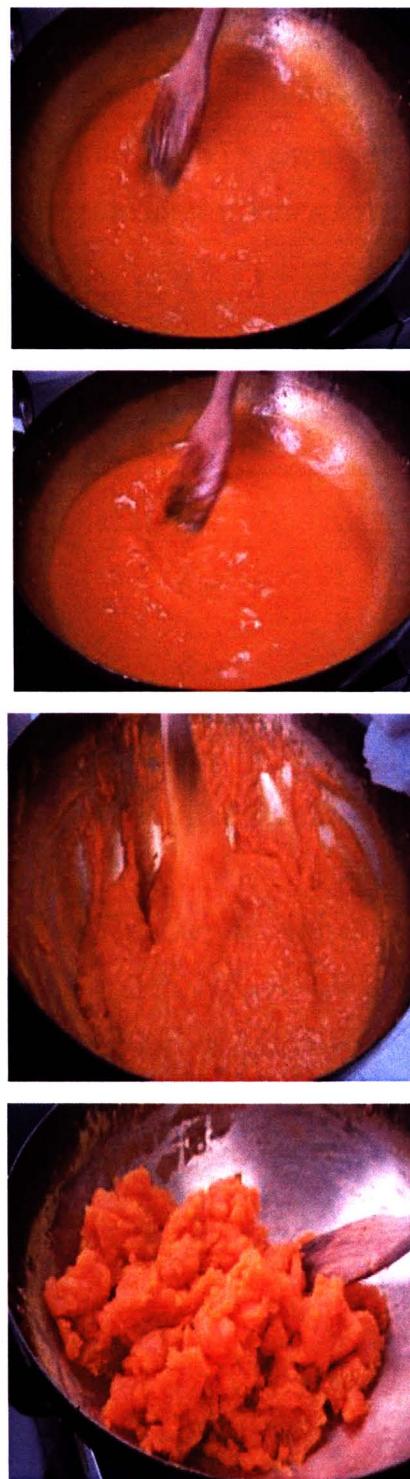
2.

ผสม น้ำกะทิ สีเหลืองมะนาว กลิ่นมะลิ ไข่แดง ผสมให้เข้ากัน
แล้วนำไปผสมรวมกับส่วนผสมแป้งใช้ตະกรือมือคนให้เข้ากัน

3.

นำส่วนผสมที่ได้ไปตั้งไฟอ่อน ๆ คนค่อยๆไม่พายเรื่อย ๆ

ประมาณ 1 ชั่วโมง จนเป็นข้นหนืดไม่ติดกระทะ

ภาพที่ 8 แสดงการทำตัวขนมปังกุญแจ

4. ยกลงจากเตาตั้งทิ้งไว้ให้เย็น นวดจนส่วนผสมมีเนื้อเนียน
5. ปั้นส่วนผสมให้เป็นก้อนกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 นิ้วปั้นทองเอกกลม ๆ ใช้มีดปลายแหลมผ่าเป็น 6 พู เหนืออนพลมะยม แล้วปั้นเป็นก้อนกลมเล็ก ๆ เท่าเม็ดถั่วเขียววางบนยอดบนมีหัวไว้ ใช้ทองคำเปลวตัดเป็นสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ แตะตรงยอดของเห็นเหมือนมงกุฎ
6. นำขันน้ำปั้นเป็นมงกุฎและปิดทองคำเปลวแล้ววางบนถาดรองที่เตรียมไว้

ตารางที่ 2 ส่วนผสมการเตรียมเม็ดแตงโน้ม

ส่วนผสม	การทดลอง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1. เม็ดแตงโน้มแครงเบล็อกแล้ว	$\frac{1}{2}$ ถ้วย	$\frac{1}{2}$ ถ้วย	$\frac{1}{2}$ ถ้วย
2. น้ำตาลทราย	$\frac{1}{2}$ ถ้วย	$\frac{1}{2}$ ถ้วย	$\frac{1}{2}$ ถ้วย
3. น้ำดอกมะลิ	1 ถ้วย	1 ถ้วย	1 ถ้วย

แสดงวิธีการทำตัวการเตรียมเม็ดแตงโน้ม

1. นำน้ำเชื่อมโดยใช้น้ำตาลกับน้ำดอกมะลิตั้งไฟให้เดือด กรองด้วยผ้าขาวบางแล้วตั้งไฟต่ออีก 5 นาที
2. นำกระทะทองเหลืองตั้งไฟอ่อนๆ ตะแคงข้างหนึ่งคั่วเม็ดแตงโน้ม โดยใช้มีอุ่มลงในน้ำเชื่อม แล้วภาชนะปูมานน้ำตาลแห้งแล้ว ให้มีอุ่มน้ำเชื่อม ทำเช่นนี้ต่อไปจนน้ำตาลเกราะเป็นหนามติดเม็ดแตงโน้มพองาม เก็บใส่ภาชนะ อย่าให้อากาศเข้า

ภาพที่ 9 แสดงการเตรียมเม็ดแตงโน้ม

3. ระหว่างที่ภาชนะดังกล่าวอยู่ในตู้อบ ต้องตะแคงกระทะและใช้ผ้าขาวบางชุบน้ำบิดหมาด เช็ดกระทะให้สะอาดอยู่เสมอเพื่อป้องกันไม่ให้กระทะไหม้

ตารางที่ 3 ส่วนผสมแป้งรองขนม

ส่วนผสม	การทดสอบ		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1. แป้งสาลี	1 ถ้วย	$\frac{1}{2}$ ถ้วย	1 ถ้วย
2. ไข่แดงของไข่ไก่	1 พอง	2 พอง	3 พอง
3. น้ำ	$\frac{1}{2}$ ถ้วย	$\frac{1}{2}$ ถ้วย	

วิธีทำแป้งรองขนม

นำแป้งกับไข่แดงจนนิ่มเมื่อ ถ้าขังแห้งอยู่จึงเติมน้ำเล็กน้อย แล้วคลึงแป้งเป็นแผ่นบาง ๆ กดให้กลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 เซนติเมตร นำแผ่นแป้งที่ตัดแล้ว ใส่ในถ้วยตะไล ใช้มือกด เปา ๆ ให้เป็นรูปกันถ้วนตะไล ใช้ส้อมจิมให้หัวจึงเอาไปอบพอสุกเหลืองนวลใช้ได้

วิธีประกอบขนมจามงกุฎ

1. นำตาลทรายใส่หม้อเล็ก ๆ ใส่น้ำนิดหน่อย ตั้งไฟอ่อน ๆ พอน้ำตาลละลายเอาเม็ดแตงโมที่กราน้ำเชื่อมจนเป็นหนองโดยรอบไว้แล้ว ลงจุ่มในน้ำเชื่อมขึ้นเพื่อให้ติดกับแป้งที่อบไว้ให้รอบتاดแป้ง

2. ปั้นหนองทองเอกกลม ๆ วางตรงกลาง ใช้มีดปลายแหลมผ่าเป็น 6 พู เมื่อนผลมะยม แล้วปั้นเป็นก้อนกลมเล็ก ๆ เท่าเม็ดถั่วเขียววางบนยอดขนมที่ผ่าไว้ ใช้ทองคำเปลวตัดเป็นสีเหลี่ยมเล็ก ๆ แตะตรงยอดของเห็นเหมือนมงกุฎ

ภาพที่ 10 แสดงการประกอบขนมจามงกุฎ

2. ผลจากการทดลองการพัฒนาขั้นนमจា॒มกृ॒ฎ

2.1 ด้านลักษณะของขั้นนमจា॒มกृ॒ฎ

ตารางที่ 4 ลักษณะของขั้นนमจា॒มกृ॒ฎจากการทดลอง 3 ครั้ง

ขั้นนມจາ॒มกृ॒ฎ	การทดลอง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1. ตัวบทนມจា॒มกृ॒ฎ	มีเนื้อสัมผัสแห้ง ร่วนมาก ปั๊นยาก ไม่เป็นก้อน สื่อ่อน กลิ่นอ่อน รสชาติ อ่อนหวานน้อย	เนื้อสัมผัสคิดปืน เป็นรูปร่าง ค่อนข้างยากและ เหนียวหนืดมากไป รสชาติหวานมาก ไป	ลักษณะคิดทึบเนื้อ สามารถเห็นยว ของเป็นคึก การปั๊น รูปร่างทำได้ง่ายไม่คิด พิมพ์รสชาติดี ไป
2. การเตรียมเม็ดแตงโน		ผลการทดลองทำน้ำเชื่อมทึบสีครึ้งใช้สูตรเดิมเพราะ ไม่มีความแตกต่างเนื่องจากเป็นน้ำเชื่อมที่ใช้สำหรับความเม็ดแตงโนที่แกะเปลือกแล้วเพื่อให้เกิดน้ำตาลเกาะเม็ดแตงโน ดังนั้นหากน้ำเชื่อม มีความแตกต่างในส่วนของปริมาณน้ำตาลก็เพิ่มเวลาในการผัด น้ำเชื่อมแทนก็จะได้เม็ดแตงโนที่มีเกล็ดน้ำตาลเกาะเข่นกัน	
3. แป้งรองขั้นนມ	ส่วนผสมแป้ง เหลวไม่สามารถปั๊นได้	แป้งมีลักษณะแห้ง ปั๊นได้เต็มมือปั๊น ยาก	เมื่อลดน้ำแป้งจะมี ลักษณะพอคืนความได้ เนียนปั๊นเป็นก้อนแป้ง ได้ง่ายเมื่อถูกใส่ถ้วย ตะไลสามารถทำรูปร่างได้ง่าย หลังจากอบแล้วแป้งจะแข็งคงรูปเดิมได้ดี

2.2 ด้านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของขนมจันงกูฎ ในการพัฒนาตำรับครั้งที่ 1 – 3 ตามลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย จำนวน 15 คน แสดงได้ดังตารางที่ 5 – 7

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการรวมและรายด้าน ขนมชื่อม่วง จากการพัฒนาตำรับขนมจันงกูฎ ครั้งที่ 1

(n = 15)

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ค้านรสชาติ	1.93	0.26	น้อย	3
ค้านรูปร่างสีสัน	2.00	0.00	น้อย	2
ค้านเนื้อสัมผัส	2.07	0.26	น้อย	1
ภาพรวม	2.00	0.16	น้อย	

จากตารางที่ 5 พนว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการรวมและในรายด้านของขนมจันงกูฎ อยู่ในระดับน้อยเท่านั้น เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ค้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 2.07$) ค้านรูปร่างสีสัน ($\bar{x} = 2.00$) และ ค้านรสชาติ ($\bar{x} = 1.93$) ตามลำดับ โดยคุณลักษณะของขนมจันงกูฎค้านรสชาติมีความหวานน้อย ค้านรูปร่างยังไม่สวยงาม และสีสันอ่อน และเนื้อสัมผัสแห้งร่วนเกินไป

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการรวมและรายด้าน ขนมจันงกูฎ จากการพัฒนาตำรับขนมจันงกูฎ ครั้งที่ 2

(n = 15)

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ค้านรสชาติ	3.80	0.41	มาก	1
ค้านรูปร่างสีสัน	3.27	0.46	ปานกลาง	3
ค้านเนื้อสัมผัส	3.33	0.49	ปานกลาง	2
ภาพรวม	3.47	0.25	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการพร้อมและในรายด้านของขนมจ่านกรุญ อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านรสชาติ ($\bar{x} = 3.80$) ด้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 3.33$) และด้านรูปร่าง สีสัน ($\bar{x} = 3.27$) ตามลำดับ โดยคุณลักษณะของขนมจ่านกรุญด้านรสชาติมีความหวานเพิ่มขึ้นจากการทดลองครั้งที่ 1 แต่ก็หวานมากเกินไป ด้านรูปร่างและสีสันสวยงามขึ้นและเนื้อสัมผัสไม่แห้งร่วนเหมือนการทดลองครั้งที่ 1 แต่ก็เหนียวเกินไปทำให้ปั้นรูปทรงขนมจ่านกรุญยาก

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการพร้อมและรายด้าน ขนมจ่านกรุญ จากการพัฒนาคำรับขนมจ่านกรุญ ครั้งที่ 3

(n = 15)

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านรสชาติ	4.47	0.52	มากที่สุด	2
ด้านรูปร่างสีสัน	4.47	0.52	มากที่สุด	2
ด้านเนื้อสัมผัส	4.60	0.51	มากที่สุด	1
ภาพรวม	4.51	0.49	มากที่สุด	

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการพร้อมและในรายด้านของขนมจ่านกรุญ ในการพัฒนาคำรับขนมจ่านกรุญ ครั้งที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 4.60$) ด้านรสชาติ และด้านรูปร่างสีสัน ($\bar{x} = 4.47$) ตามลำดับ

การพัฒนาคำรับบนชื่อม่วง

1. ส่วนผสมและวิธีทำขนมชื่อม่วง

ตารางที่ 8 ส่วนผสมตัวบนชื่อม่วง

ส่วนผสม	การทดลอง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1. แป้งข้าวเจ้า	1 ถ้วย	1 ถ้วย	1 ถ้วย
2. แป้งมันสำปะหลัง	$1\frac{1}{2}$ ช้อนชา	$1\frac{1}{2}$ ช้อนชา	1 ช้อนชา
3. แป้งท้าวยามม่อน	$1\frac{1}{2}$ ช้อนชา	$1\frac{1}{2}$ ช้อนชา	2 ช้อนชา
4. น้ำ	$1\frac{1}{2}$ ถ้วย	1 ถ้วย	1 ถ้วย
5. สีเมืองจากดอกอัญชัน นิดหน่อย			

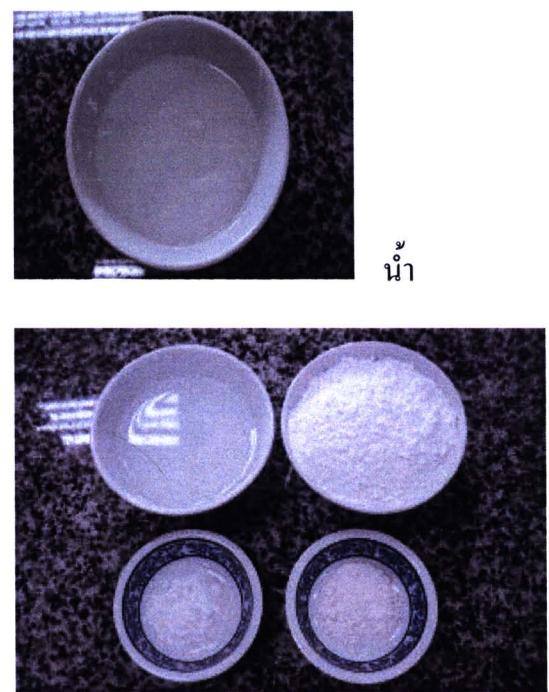
แป้งข้าวเจ้า

แป้งมันสำปะหลัง

แป้งท้าวยามม่อน

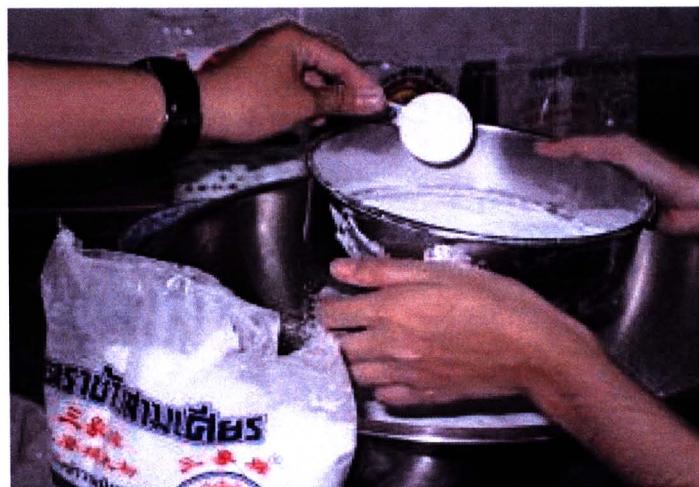

ภาพที่ 11 แสดงส่วนผสมตัวขนมช่อม้วง

วิธีทำ月饼ช่อม้วง

1.

ผสมแป้งข้าวเจ้า แป้งมัน แป้งท้าวยาym'om นำที่ผสมสีม่วงคอกอัญชันในปริมาณเล็กน้อย

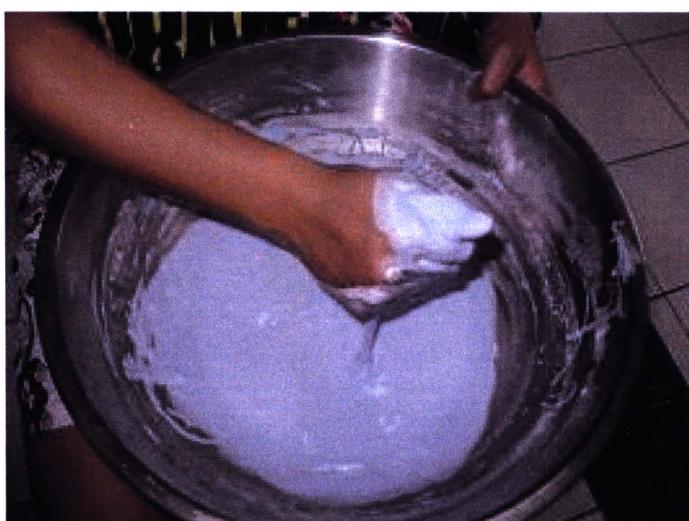
2.

นวดต่อประมาณ 10 นาที เพื่อให้เป็นแป้งสุดที่มีลักษณะปั้นได้

3.

นำม้ำส่วนที่เหลือมาคลายแป้งจนแป้งมีลักษณะเป็นของเหลว

4.

นำแป้งผสมไส้กระเทียมลงตั้งไฟอ่อนๆ จนส่วนผสมขึ้นหนีด ไม่ติดกระทะ

5.

ยกลงจากเตาทิ้งไว้ให้เย็น
นวดจนส่วนผสมเนียนนุ่มสามารถนำไปปั้นรูปขนมช่อม่วงได้

ภาพที่ 12 แสดงวิธีทำแป้งขนมช่อม่วง

ตารางที่ 9 ส่วนผสมไส้ปลาช่อน

ส่วนผสม	การทดลอง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1. เนื้อปลาช่อนนึ่งสุก	1 ถ้วย	1 ถ้วย	1 ถ้วย
2. ข่าอ่อนหันละเอียด	2 ช้อนโต๊ะ	2 ช้อนโต๊ะ	2 ช้อนโต๊ะ
3. หอมแดงสับ	$\frac{3}{4}$ ถ้วย	$\frac{3}{4}$ ถ้วย	$\frac{3}{4}$ ถ้วย
4. รากผักชี 1	1 ช้อนโต๊ะ	1 ช้อนโต๊ะ	1 ช้อนโต๊ะ
5. กระเทียม	2 ช้อนโต๊ะ	2 ช้อนโต๊ะ	2 ช้อนโต๊ะ
6. พริกไทย	2 ช้อนโต๊ะ	2 ช้อนโต๊ะ	2 ช้อนโต๊ะ
7. หัวกะทิ	$\frac{1}{4}$ ถ้วย	$\frac{1}{4}$ ถ้วย	$\frac{1}{4}$ ถ้วย
8. น้ำตาลปีบ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ
9. น้ำปลา	3 – 5 ช้อนโต๊ะ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ

หมายเหตุ: 1. ปริมาณส่วนผสมไส้ในการทดลองแต่ละครั้งมีปริมาณเท่ากัน
 2. จำนวนที่ได้ 40 ชิ้น

ภาพที่ 13 แสดงส่วนผสมไส้ปลาช่อน

วิธีทำไส้ปลาช่อน

1.

แกะเนื้อปลาช่อนนึ่งเอา去หักออก

2.

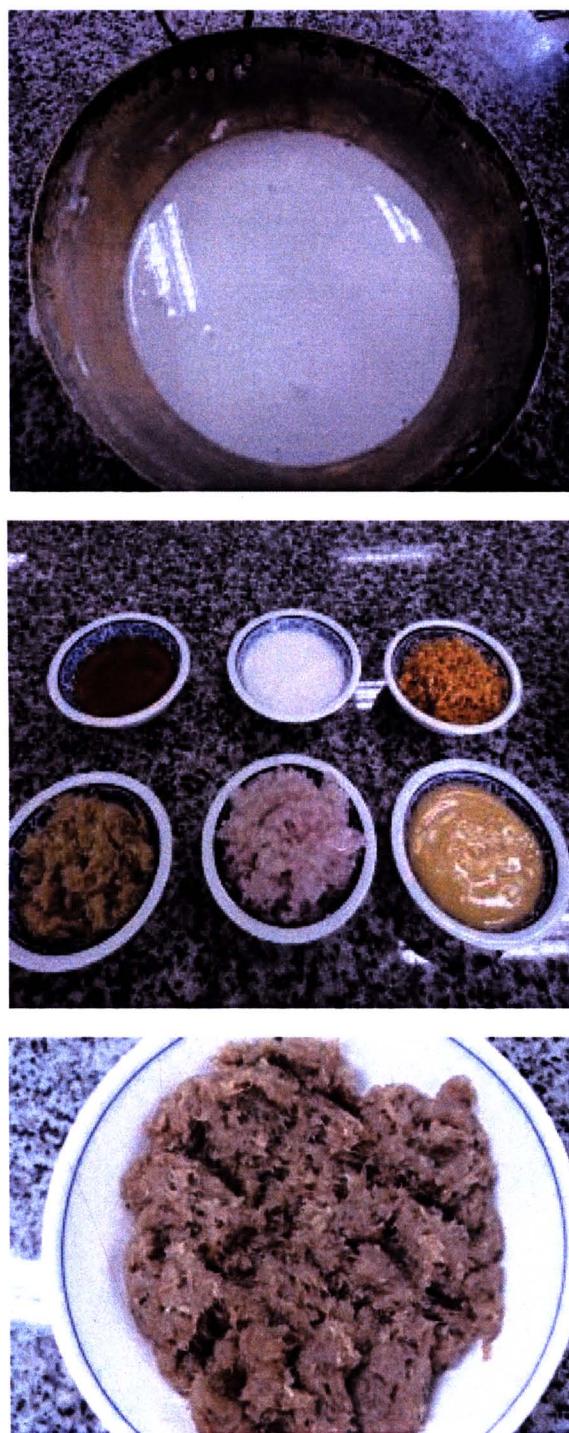
นำขาอ่อนหันละเอียดคั้นน้ำขาอ่อนมาขยี้กับเนื้อปลาช่อน
จนเนื้อปลาช่อนฟู ไม่มีกลิ่นคาว และมีสีขาว

3.

ตำ รากผักชี กระเทียม พริกไทย ให้ละเอียด

4.

นำกะทิใส่กระจะตั้งไฟ ใส่หอนแ deg ผัดให้หอน ใส่ส่วนผสมของราดผักชีผัดให้หอน
ใส่ปลาช่อนลงผัด ให้สุก ปรุงรสด้วยน้ำตาล น้ำปลา และซินรสชาติ ตามชอบ

ภาพที่ 14 แสดงวิธีทำไส้ปลาช่อน

วิธีการจับจีบขนมช่อม่วง

1.

แบ่งเป็นให้ได้ขนาดเล็ก ๆ พอกำ

2.

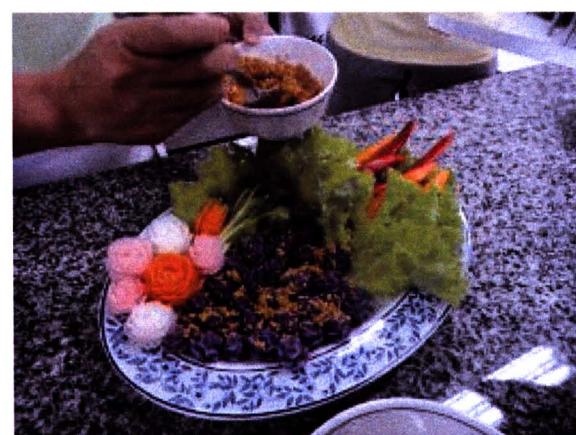
นำมาคลึงให้กลม ใส่ไส้ปลาซ่า แล้วห่อให้มิด ใส่

3.

จับจีบแป้งที่ห่อไส้แล้วให้เป็นลายดอกกุหลาบด้วยเห็นทองเหลืองสำหรับทำงานช่อม่วง
ให้ขนาดของกลีบดอกมีขนาดเท่าๆกันสักห่วงแต่ละชั้นไปเรื่อยๆ

4.

นำข้นมช่อม่วงที่จับจีบเสร็จแล้วไปนึ่งจนสุก โรยด้วยกระเทียมเจียว

5.

รับประทานขณะร้อนกับผักกาดหอม ผักชี ต้นหอม และพริกขี้หนูสด

ภาพที่ 15 แสดงวิธีทำการจับจีบช่อมะม่วง

2. ผลจากการทดลองการพัฒนาขนมช่อม่วง

2.1 ด้านลักษณะของขนมช่อม่วง

ตารางที่ 10 ลักษณะของขนมช่อม่วงจากการทดลอง 3 ครั้ง

ขนมช่อม่วง	การทดลอง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1. ตัวขนมช่อม่วง	มีเนื้อสัมผัสและมาก เหนียว ปื้นยาก	เนื้อสัมผัศดีปื้นเป็น รูปร่างง่ายแต่เหนียว หนีดมากไป	ลักษณะดีทึ้งเนื้อ สัมผัส ความ เหนียวของแป้งดี การปื้นรูปร่างทำ ได้ง่ายไม่ติดมือ
2. ไส้ปลาช่อน รสชาติคี	ปริมาณส่วนผสมไส้ในการทดลองแต่ละครั้งมีปริมาณเท่ากัน		

2.2 ด้านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของขนมช่อม้วง ในการพัฒนาต่อรับครั้งที่ 1 – 3 ตามลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย จำนวน 15 คน แสดงได้ดังตารางที่ 11 – 13

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในภาพรวมและรายด้าน ขนมช่อม้วง จากการพัฒนาต่อรับขนมช่อม้วง ครั้งที่ 1

(n = 15)

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ค้านรสชาติ	2.20	0.41	น้อย	2
ค้านรูปร่างสีสัน	2.27	0.46	น้อย	2
ค้านเนื้อสัมผัส	2.33	0.49	น้อย	1
ภาพรวม	2.27	0.34	น้อย	

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในภาพรวมของขนมช่อม้วง อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.27$) เมื่อพิจารณา รายด้านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ค้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 2.33$) รองลงมาคือค้านรูปร่างสีสัน ($\bar{x} = 2.27$) และค้านรสชาติ ($\bar{x} = 2.20$) โดยคุณลักษณะของขนมช่อม้วงนี้เนื้อสัมผัสและมาก เหนียว ทำให้ปั๊นรูปทรงได้ยาก

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในภาพรวมและรายด้าน ขนมช่อม้วง จากการพัฒนาต่อรับขนมช่อม้วง ครั้งที่ 2

(n = 15)

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ค้านรสชาติ	3.60	0.51	มาก	2
ค้านรูปร่างสีสัน	3.73	0.46	มาก	1
ค้านเนื้อสัมผัส	2.87	0.36	ปานกลาง	3
ภาพรวม	3.40	0.19	ปานกลาง	

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการพิจารณาของขนมชื่อม่วง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$) พิจารณารายด้าน พบว่า คือ มีความพึงพอใจในด้านรูปร่างสีสันมากเป็นลำดับแรก ($\bar{x} = 3.73$) รองลงมาคือ ด้านรสชาติ ($\bar{x} = 3.60$) โดยทั้ง 2 ด้านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สำหรับ ด้านเนื้อสัมผัส มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ($\bar{x} = 2.87$) เมื่อจากเนื้อสัมผัสข้างหนึ่งมานักกินไป

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการพิจารณาของขนมชื่อม่วง จากการพัฒนาคำรับขนมชื่อม่วง ครั้งที่ 3

(n = 15)

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านรสชาติ	4.53	0.52	มากที่สุด	2
ด้านรูปร่างสีสัน	4.53	0.52	มากที่สุด	2
ด้านเนื้อสัมผัส	4.60	0.51	มากที่สุด	1
ภาพรวม	4.56	0.50	มากที่สุด	

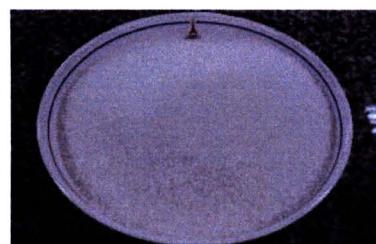
จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการพิจารณาและในรายด้านของขนมชื่อม่วง ในการพัฒนาคำรับ ครั้งที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 4.60$) ด้านรสชาติ และด้านรูปร่างสีสัน ($\bar{x} = 4.53$) ตามลำดับ โดยเนื้อสัมผัสเหมือนวุ่น สามารถปั้นรูปทรงได้ง่าย

การพัฒนาตัวรับขนมเสน่ห์จันทร์

1. ส่วนผสมและวิธีทำขนมเสน่ห์จันทร์

ตารางที่ 14 ส่วนผสมตัวขนมชื่อม่วง

ส่วนผสม	การทดลอง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1. น้ำตาลทราย	2 ถ้วย	$2\frac{3}{4}$ ถ้วย	$2\frac{3}{4}$ ถ้วย
2. ไข่แดง	10 ฟอง	12 ฟอง	10 ฟอง
3. กะทิ	2 ถ้วย	$2\frac{1}{4}$ ถ้วย	$2\frac{1}{4}$ ถ้วย
4. สีเหลืองมะนาว	1 ฝ่า	1 ฝ่า	1 ฝ่า
5. แป้งสาลีตราบัวแดง	$1\frac{1}{2}$ ถ้วย	1 ถ้วย	1 ถ้วย
6. กลิ่นมะลิ	1 ช้อนชา	1 ช้อนชา	1 ช้อนชา

น้ำตาลทราย

ไข่แดง

กะทิ

แป้งสาลีตราชบูว难得

สีเหลืองมะนาว, กลิ่นมะลิ

ภาพที่ 16 แสดงส่วนผสมขนมเส้นห้้จันทร์

วิธีทำตัวขนมเส้นห้้จันทร์

1.

ผสมแป้งสาลีกับน้ำตาลทราย ด้วยครั้งครึ่งมือจนแป้งสาลีกระจายตัว
เกาะเม็ดน้ำตาลทรายทั่วทั่ว ก่อนย่างสมำ่เสมอ

2.

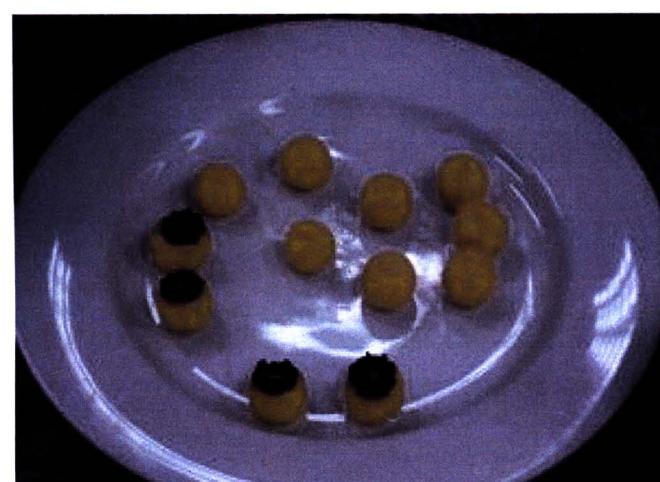
ผสมไข่แดง น้ำกะทิ สีเหลืองมะนาว กลิ่นมะลิ ผสมให้เข้ากัน
แล้วนำไปผสมรวมกับส่วนผสมแป้งใช้ตะกร้อมือคนให้เข้ากัน

3.

นำส่วนผสมที่ได้ไปตั้งไฟอ่อน ๆ คนด้วยไม้พายเรื่อยๆ จนเป็นข้นหนืดไม่ติดกระทะ
ยกลงจากเตาตั้งทิ้งไว้ให้เย็น นวดจนส่วนผสมมีเนื้อเนียน

4.

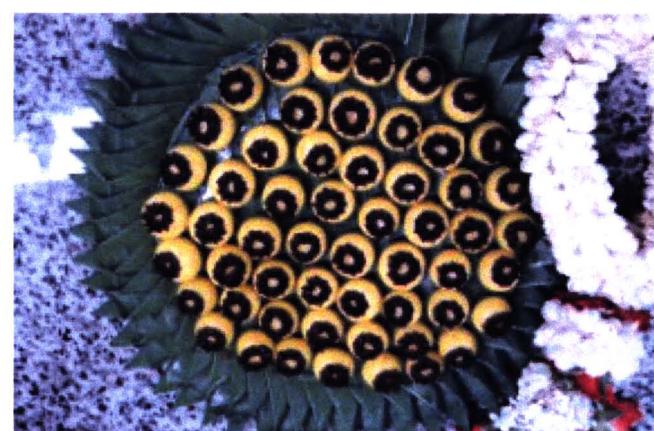

ปั้นส่วนผสมให้เป็นก้อนกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.5 ซ.ม

ปั้นเป็นลูกจันทร์

5. แบ่งແປ່ງจากการปັນລູກຈັນທີ່ພສມສືແດງແລະສືເຂົ້າໃນອັຕຣາສ່ວນທີ່ເທົ່າກັນຈະແປ່ງ
ທີ່ມີສິນໍາຕາລແກ່ເພື່ອປັນເປັນຂໍ້ລູກຈັນທີ່

6.

นำแพ้งสีน้ำตาลแก่ปืนข้าวหลุกจันทร์

ภาพที่ 17 แสดงวิธีทำนมเสน่ห์จันทร์

2. ผลจากการทดลองการพัฒนาขนมเสนอห์จันทร์

2.1 ด้านลักษณะของขนมเสนอห์จันทร์

ตารางที่ 15 ลักษณะของขนมเสนอห์จันทร์จากการทดลอง 3 ครั้ง

การทดลอง			
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
ลักษณะขนมเสนอห์จันทร์	มีเนื้อส้มผัดแห้งร่วน ปั้นรูปร่างยาก	เนื้อส้มผัดค่อนข้าง แหลกเล็กน้อย ปั้นเป็นรูปร่าง ค่อนข้างยาก ติดมือ	ลักษณะดีทึ่งเนื้อ ส้มผัด หวาน เหนียวของแป้งดี การปั้นรูปร่างทำ ได้ง่ายไม่ติดมือ

2.2 ด้านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของขนมเสนอห์จันทร์ ในการพัฒนาคำรับครั้งที่ 1 – 3 ตามลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย จำนวน 15 คน แสดงໄได้ดังตารางที่ 16 – 18

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในภาพรวมและรายด้าน ขนมเสนอห์จันทร์ จากการพัฒนาคำรับขนมเสนอห์จันทร์ ครั้งที่ 1

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	(n = 15)
				ลำดับที่
ด้านรสชาติ	2.00	0.38	น้อย	3
ด้านรูปร่างสีสัน	2.07	0.26	น้อย	2
ด้านเนื้อส้มผัด	2.33	0.49	น้อย	1
ภาพรวม	2.13	0.17	น้อย	

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการร่วมและในรายด้านของขนมเสนอห์จันทร์ อยู่ในระดับน้อยเท่านั้น ($\bar{x} = 3.13$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 2.33$) ด้านรูปร่างสีสัน ($\bar{x} = 2.07$) และด้านรสชาติ ($\bar{x} = 2.00$) ตามลำดับ โดยคุณลักษณะของขนมเสนอห์จันทร์ มีรสชาติหวานน้อย รูปร่างง่ายไม่สวยงาม และสีสันซีดจาง เนื้อสัมผัสแห้ง

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการร่วมและรายด้าน ขนมเสนอห์จันทร์ จากการพัฒนาตัวรับขนมเสนอห์จันทร์ ครั้งที่ 2

(n = 15)

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านรสชาติ	3.13	0.35	ปานกลาง	3
ด้านรูปร่างสีสัน	3.73	0.46	มาก	1
ด้านเนื้อสัมผัส	3.20	0.41	ปานกลาง	2
ภาพรวม	3.36	0.20	ปานกลาง	

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการร่วม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$) โดยมีความพึงพอใจมากที่สุด ในด้านรูปร่างสีสัน ($\bar{x} = 3.73$) มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 3.20$) และด้านรสชาติน้อย ($\bar{x} = 3.13$) ซึ่งทั้ง 2 ด้านมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง เท่านั้น โดยขนมเสนอห์จันทร์ในการทดลองครั้งที่ 2 นี้ มีรสชาติหวานเพิ่มขึ้น รูปร่างสีสันมีรูปทรงและ สีสันสวยงามขึ้น แต่เนื้อสัมผัสถูกค่อนข้างແฉมากเกินไป

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการพรวมและรายค้าน
ขnmเสน่ห์จันทร์ จากการพัฒนาคำรับขnmเสน่ห์จันทร์ ครั้งที่ 3

(n = 15)

คุณลักษณะของขnm ไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ค้านรสชาติ	4.47	0.52	มากที่สุด	2
ค้านรูปร่างสีสัน	4.47	0.52	มากที่สุด	2
ค้านเนื้อสัมผัส	4.53	0.52	มากที่สุด	1
ภาพรวม	4.49	0.50	มากที่สุด	

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางค้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับ
ขnm ไทย มีความพึงพอใจในการพรวมและในรายค้านของขnmเสน่ห์จันทร์ ในการพัฒนาคำรับ
ขnmเสน่ห์จันทร์ ครั้งที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ค้านเนื้อสัมผัส
($\bar{x} = 4.53$) ค้านรสชาติ และค้านรูปร่างสีสัน ($\bar{x} = 4.47$) ตามลำดับ ขnmเสน่ห์จันทร์มีรสชาติดี
รูปร่างและสีสันสวยงามมาก และค้านเนื้อสัมผัสนุ่มน ปั้นรูปทรงได้ง่าย

การพัฒนาคำรับขnmทองเอก

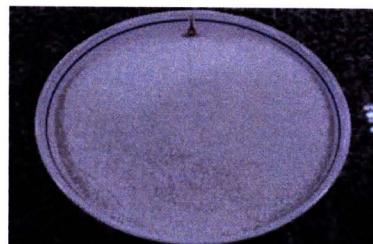
1. ส่วนผสมและวิธีทำขnmทองเอก

ตารางที่ 19 ส่วนผสมตัวขnmทองเอก

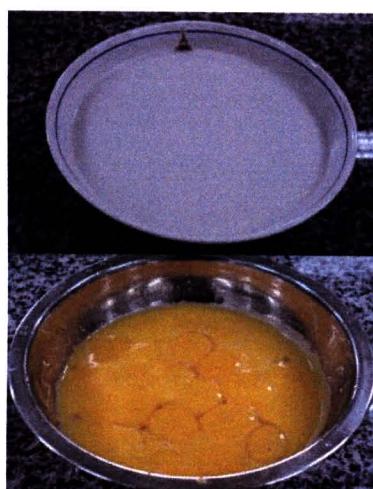
ส่วนผสม	การทดลอง					
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3			
1. แป้งสาลีตราพัดโบก	90	กรัม	100	กรัม	110	กรัม
2. น้ำตาลทราย	420	กรัม	480	กรัม	450	กรัม
3. กะทิ	1	ถ้วย	$1\frac{1}{2}$	ถ้วย	$1\frac{1}{2}$	ถ้วย
4. ไข่แดง	10	ฟอง	12	ฟอง	12	ฟอง
5. สีส้ม	2	หยด	3	หยด	4	หยด
6. สีเหลืองมะนาว	4	หยด	4	หยด	1	ฝ่า
7. กลิ่นมะลิ	4	หยด	4	หยด	1	ฝ่า
8. ทองคำเปลว	2	แผ่น	2	แผ่น	2	แผ่น

ແປ່ງສາລີຕຣາພັດໂນກ

ນໍາຕາລທຣາຍ

ກະທີ

ໄຟ່ແຈງ

ສີສຳ, ສີເຫຼືອງມະນາວ, ກລິນມະລີ

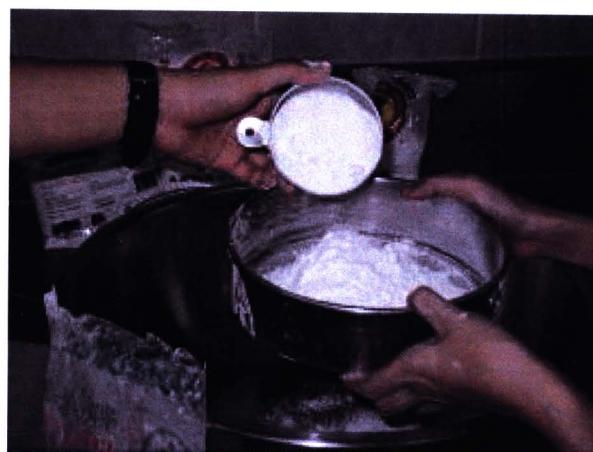
ທອງຄຳເປົລວ

ກາພທີ 18 ແສດງສ່ວນຜສນຂນມທອງເອກ

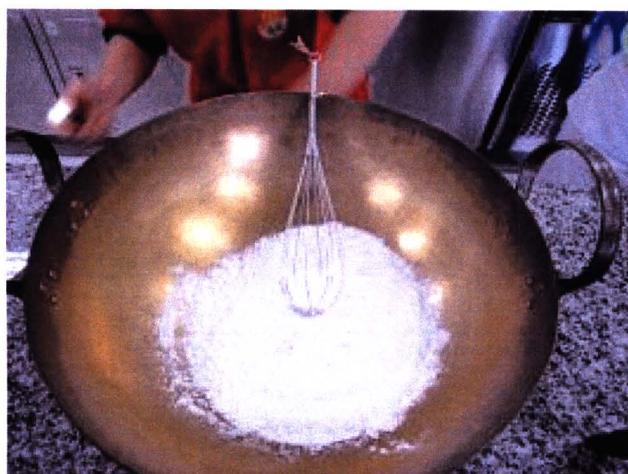
วิธีทำตัวขنمทองเอก

1.

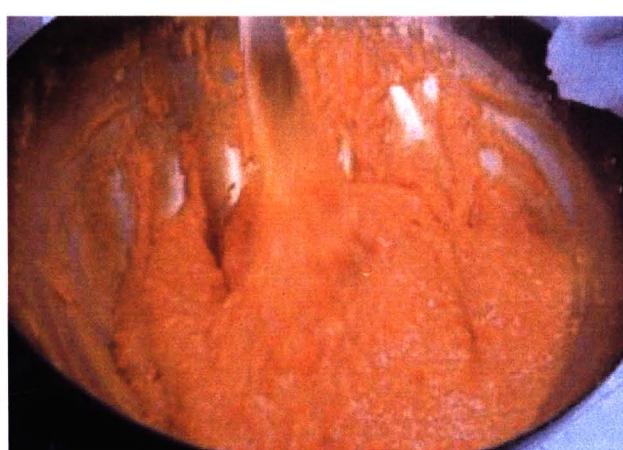
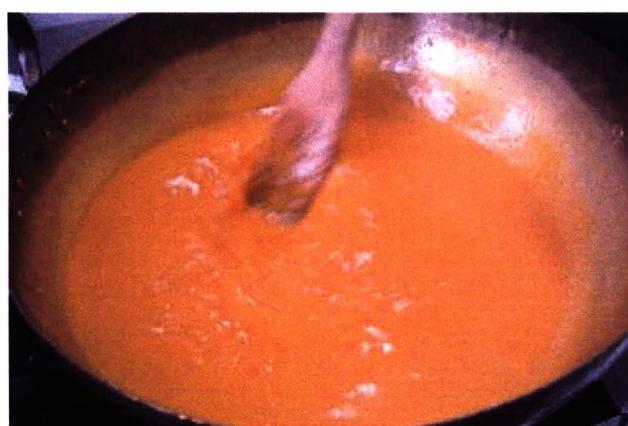
ผสมแป้งสาลีกับน้ำตาลทราย ด้วยตระกร้อมือจนแป้งสาลีกระจายตัว
เกาเม็ดน้ำตาลทรายทั่วทั่ว กวนอย่างสม่ำเสมอ

2.

ผสมไข่แดง น้ำกะทิ สีเหลืองมะนาว กลิ่นมะลิ ผสมให้เข้ากัน
แล้วนำไปผสมรวมกับส่วนผสมแป้งใช้ตะกร้อมือคนให้เข้ากัน

3.

นำส่วนผสมที่ได้ไปตั้งไฟอ่อน ๆ คนด้วยไม้พายเรื่อยๆ
ประมาณ 1 ชั่วโมง จนเป็นข้นหนืดไม่ติดกระทะ

4.

ยกลงจากเตาตั้งทิ้งไว้ให้เย็น นวดจนส่วนผสมมีเนื้อเนียน

5.

ปั้นส่วนผสมให้เป็นก้อนกลมขนาดเด่นผ่าสูนย์กลาง 1 นิ้ว
อัดใส่พิมพ์ขนมทองເອກໂດຍให้ແນ່ນແລ້ວເຄະຂນມອອກຈາກພິມພໍ

6.

ປັດທອງຄຳເປລວ

ກາພທີ 18 ແສດງວິທີທຳຂນມທອງເອກ

2. ผลจากการทดลองการพัฒนาขนมทองเอก

2.1 ด้านลักษณะของขนมทองเอก

ตารางที่ 20 ลักษณะของขนมทองเอกจากการทดลอง 3 ครั้ง

	การทดลอง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
ลักษณะขนมทองเอก	มีเนื้อสันมัสแห้ง	เนื้อสันมัสเดือบ	ลักษณะดีทั้งเนื้อ
	ร่วนมาก ปั้นรูปทรง	เป็นรูปร่างค่อนข้าง	ส้ม พัสดุ หวาน
	ยากไม่เป็นก้อน	ยากแต่เหนียวหนึด	เหนียวของแป้งคี
	สีอ่อน กลิ่นอ่อน	มากไป รสชาติ	การปั้นรูปร่างทำ
	รสชาติหวานน้อย	หวานมากไป	ได้ง่ายไม่ติดพิมพ์
	เกินไป		รสชาติดี

2.2 ด้านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของขนมทองเอก ในการพัฒนาตัวรับครั้งที่ 1 – 3 ตามลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย จำนวน 15 คน แสดงได้ดังตารางที่ 21 – 23

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในภาพรวมและรายด้าน

ขนมทองเอก จากการพัฒนาตัวรับขนมทองเอก ครั้งที่ 1

(n = 15)

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านรสชาติ	2.33	0.49	น้อย	1
ด้านรูปร่างสีสัน	2.33	0.49	น้อย	1
ด้านเนื้อสันมัส	2.27	0.46	น้อย	2
ภาพรวม	2.29	0.31		

จากการที่ 21 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการพิจารณาของขนมทองเอก อัญชัญในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.29$) พิจารณารายด้าน มีความพึงพอใจในระดับน้อยทุกด้าน เช่นเดียวกัน โดยมีความพึงพอใจด้านรสชาติ และด้านรูปร่างสีสัน มากเป็นลำดับแรก ($\bar{x} = 2.33$) รองลงมาคือด้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 2.27$) โดยคุณลักษณะของ ขนมทองเอกจากการทดลองครั้งที่ 1 มีรสชาติหวานน้อย รูปร่างและสีสันยังไม่สวยงามเท่าที่ควร เนื่องจากเนื้อสัมผัสแห้งร่วน ทำให้ปั้นรูปทรงยาก

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการพิจารณาของ ขนมทองเอก จากการพัฒนาคำรับขนมทองเอก ครั้งที่ 2

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	(n = 15) ลำดับที่
				1
ด้านรสชาติ	3.33	0.49	ปานกลาง	1
ด้านรูปร่างสีสัน	3.20	0.41	ปานกลาง	2
ด้านเนื้อสัมผัส	3.20	0.41	ปานกลาง	2
ภาพรวม	3.24	0.34	ปานกลาง	

จากการที่ 22 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับ ขนมไทย มีความพึงพอใจในการพิจารณาของขนมทองเอก อัญชัญในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$) เมื่อพิจารณา ในรายด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เช่นเดียวกัน โดยมีความพึงพอใจ ด้านรสชาติมากที่สุด ($\bar{x} = 3.33$) รองลงมาคือด้านรูปร่างสีสัน และด้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 3.20$) ซึ่ง คุณลักษณะของขนมทองเอกจากการทดลองครั้งที่ 2 มีรสชาติหวานมากเกินไป รูปร่างและสีสัน สวยงามขึ้นจากครั้งที่ 1 เนื้อสัมผัสหนีบวนมากขึ้น แต่ก็หนีบวนเกิน

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการพรวมและรายตัว
ขั้นทองเอก จากการพัฒนาคำรับขั้นทองเอก ครั้งที่ 3

(n = 15)

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านรสชาติ	4.60	0.51	มากที่สุด	2
ด้านรูปร่างสีสัน	4.60	0.51	มากที่สุด	2
ด้านเนื้อสัมผัส	4.67	0.49	มากที่สุด	1
ภาพรวม	4.62	0.49	มากที่สุด	

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการพรวมและในรายด้านของทองเอก ในการพัฒนาคำรับขั้นทองเอก ครั้งที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 4.67$) ด้านรสชาติ และด้านรูปร่างสีสัน ($\bar{x} = 4.60$) ตามลำดับ คุณลักษณะของขนมทองเอก ด้านรสชาติ รูปร่างสีสันสวยงาม และเนื้อสัมผัสนุ่ม

การพัฒนาคำรับขนมจีบไทย

1. ส่วนผสมและวิธีทำขนมจีบไทย

ตารางที่ 24 ส่วนผสมตัวขนมจีบไทย

ส่วนผสม	การทดลอง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1. แป้งข้าวเจ้า	1 ถ้วย	1 ถ้วย	1 ถ้วย
2. แป้งมันสำปะหลัง	1 ช้อนชา	$\frac{1}{2}$ ช้อนชา	1 ช้อนชา
3. แป้งท้าวยาญม่อน	1 ช้อนชา	$\frac{1}{2}$ ช้อนชา	$\frac{2}{3}$ ช้อนชา
4. น้ำ	1 ถ้วย	$\frac{1}{2}$ ถ้วย	$\frac{3}{4}$ ถ้วย

แป้งข้าวจ้าว

แป้งมันสำปะหลัง

แป้งท้าวยามม่อน

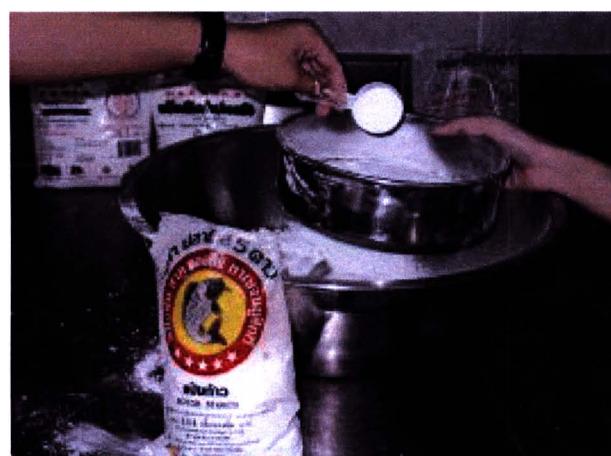
น้ำ

ภาพที่ 20 แสดงส่วนผสมตัวตนมีบ้านไทย

วิธีทำตัวขนมจีบไทย

1.

ผสม แป้งข้าวเจ้า แป้งมันสำปะหลัง แป้งท้าวยาym'อม ให้เข้ากัน

2.

เติมน้ำเล็กน้อยนวดเข้าด้วยกันให้เป็นแป้งส่วนต่อไปประมาณ 5 นาที

3.

นำน้ำส่วนที่เหลือมาคลายแป้งจนแป้งมีลักษณะเป็นของเหลว

4.

นำแป้งผสมไส่กระทะทองตั้งไฟอ่อนกวนจนส่วนผสมข้นหนืดไม่ติดกระทะ

5.

ยกลงจากเตาทั้งไว้ให้เย็น

ภาพที่ 21 แสดงวิธีทำตัวข้นมีนีบไทย

ตารางที่ 25 ส่วนผสมไส้ปลาช่อน

ส่วนผสม	การทดลอง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1. เนื้อปลาช่อนนึ่งสุก	1 ถ้วย	1 ถ้วย	1 ถ้วย
2. ข่าอ่อนหันละเอียด	1 ช้อนโต๊ะ	1 ช้อนโต๊ะ	1 ช้อนโต๊ะ
3. หอมแดงสับ	$\frac{3}{4}$ ถ้วย	$\frac{3}{4}$ ถ้วย	$\frac{3}{4}$ ถ้วย
4. รากผักชี 1	1 ช้อนโต๊ะ	1 ช้อนโต๊ะ	1 ช้อนโต๊ะ
5. กระเทียม	2 ช้อนโต๊ะ	2 ช้อนโต๊ะ	2 ช้อนโต๊ะ
6. พริกไทย	3 ส่วน	3 ส่วน	3 ส่วน
7. หัวกะทิ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ
8. น้ำตาลปีบ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ
9. น้ำปลา	3 – 5 ช้อนโต๊ะ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ	3 – 5 ช้อนโต๊ะ

หมายเหตุ: 1. ปริมาณส่วนผสมไส้ในการทดลองแต่ละครั้งมีปริมาณเท่ากัน
2. จำนวนที่ได้ 40 ชิ้น

ภาพที่ 22 แสดงส่วนผสมไส้ปลาช่อน

วิธีทำไส้ปลาช่อน

1.

แกะเนื้อปลาช่อนนั่งเอาหัวออก

2.

นำขาอ่อนหันละเอียดคั้นน้ำขาอ่อนมากขึ้นกับเนื้อปลาช่อน
จนเนื้อปลาช่อนฟู ไม่มีกลิ่นคาว และมีสีขาว

3.

ตำ รากผักชี กระเทียม พริกไทย ให้ละเอียด

4.

นำกะทิใส่กระกะตังไฟ ใส่ห้อมแคงผัดให้ห้อม ใส่ส่วนผสมของรากผักชีผัดให้ห้อม
ใส่ปลาช่อนลงผัด ให้สุก ปรุงรสด้วยน้ำตาล น้ำปลา และซีอิ๊วขาว ตามชอบ

ภาพที่ 23 แสดงวิธีทำไส้ปลาช่อน

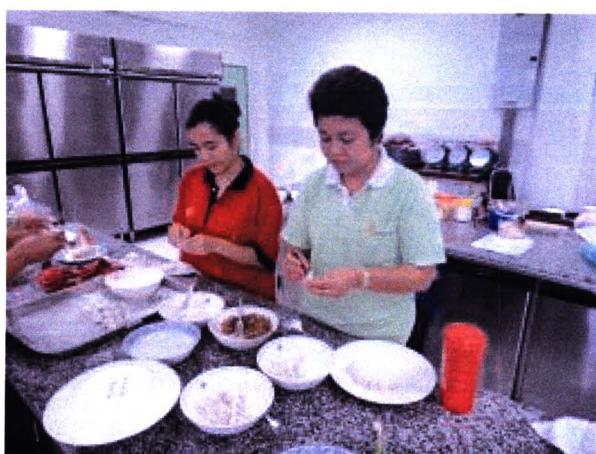
วิธีการจับจีบขนมจีบไทย

1.

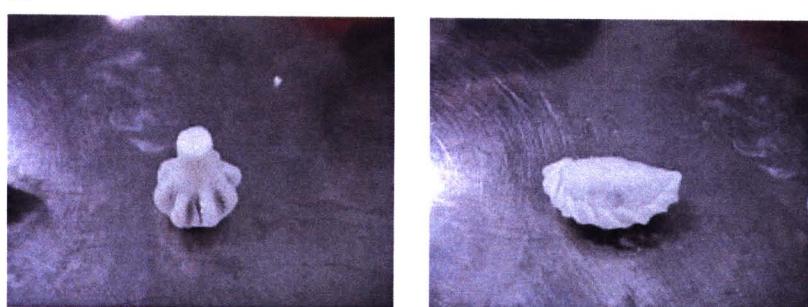
แบ่งเป็นให้ได้ขนาดเล็ก ๆ พอกำ

2.

นำมากลึงให้กลม ใส่ไส้ปลาช่อน และห่อให้มิดไส้

3.

จับจีบแป้งที่ห่อไส้แล้วให้เป็นลายคนโหนน้ำด้วยแขนมองเหลือง
สำหรับทำขนมจีบไทยให้ขนาดของกิมมีขนาดเท่าๆ กัน

4.

นำข้นมจีบไทยที่จับจีบเสร็จแล้วไปปั่นเงี้ยนสุก โรยด้วยกระเทียมเจียว

รับประทานขณะร้อนกับผักกาดหอม

ภาพที่ 24 แสดงวิธีทำข้นมจีบไทย

2. ผลจากการทดลองการพัฒนาขนมจีบไทย

2.1 ด้านลักษณะของขนมจีบไทย

ตารางที่ 26 ลักษณะของขนมจีบไทยจากการทดลอง 3 ครั้ง

ขนมชื่อม่วง	การทดลอง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1. ตัวขนมจีบไทย	มีเนื้อสันผักและมาก เหนียวปื้นยากติดมือ	เนื้อสันผักดีปื้นเป็น รูปร่างง่ายแต่เปลี่ยน รอยแตกร้าว	ลักษณะดีทึ้งเนื้อ สันผัก มีความ เหนียวหนึบพอตี การปื้นรูปร่างทำ ได้ง่ายไม่ติดมือ
2. ไส้ปลาช่อน	ปริมาณส่วนผสมไส้ในการทดลองแต่ละครั้งมีปริมาณเท่ากัน รสชาติดี		

2.2 ด้านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของขนมจีบไทย ในการพัฒนาต่อรับครั้งที่ 1 – 3 ตามลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย จำนวน 15 คน แสดงได้ดังตารางที่ 27 – 29

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการรวมและรายด้าน
ขนมจีบไทย จากการพัฒนาต่อรับขนมจีบไทย ครั้งที่ 1

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	(n = 15)	ลำดับที่
				ระดับ	
ด้านรสชาติ	2.33	0.49	น้อย		1
ด้านรูปร่างสีสัน	1.60	0.63	น้อย		3
ด้านเนื้อสันผัก	2.27	0.46	น้อย		2
ภาพรวม	2.07	0.47	น้อย		

จากตารางที่ 27 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการพิจารณาของขนมจีบไทย อยู่ในระดับน้อยเท่านั้น ($\bar{x} = 2.07$) เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เช่นเดียวกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านรสชาติ ($\bar{x} = 2.33$) ด้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 2.27$) และด้านรูปร่างสีสัน ($\bar{x} = 1.60$) เนื่องจากนี้เนื้อสัมผัสและมาก ทำให้ปั้นรูปร่างได้ไม่ดี แต่ลักษณะสีสันใช้ได้

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการพิจารณาของขนมจีบไทย จากการพัฒนาคำวิจารณ์ จำนวน 15 คน

คุณลักษณะของขนมไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านรสชาติ	3.33	0.49	ปานกลาง	1
ด้านรูปร่างสีสัน	3.33	0.49	ปานกลาง	1
ด้านเนื้อสัมผัส	2.60	0.51	น้อย	2
ภาพรวม	3.09	0.32	ปานกลาง	

จากตารางที่ 28 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการพิจารณาของขนมจีบไทย อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านรสชาติ และด้านรูปร่างสีสัน ($\bar{x} = 3.33$) ส่วนด้านเนื้อสัมผัสยังคงมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย แต่ค่าเฉลี่ยมากกว่าการทดลองครั้งที่ 1 ($\bar{x} = 2.60$) เนื่องจากเนื้อสัมผัสมีความหนืด และเหนียว

**ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการพรวมและรายค้าน
ขنمจีบไทย จากการพัฒนาคำรับขnmจีบไทย ครั้งที่ 3**

(n = 15)

คุณลักษณะของขnm ไทย	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ค้านรสชาติ	4.47	0.52	มากที่สุด	2
ค้านรูปร่างสีสัน	4.53	0.52	มากที่สุด	1
ค้านเนื้อสัมผัส	4.53	0.52	มากที่สุด	1
ภาพรวม	4.52	0.49	มากที่สุด	

จากตารางที่ 29 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทางค้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขnm ไทย มีความพึงพอใจในการพรวมและในรายค้านของขnm จีบไทย ใน การพัฒนาคำรับขnm จีบไทย ครั้งที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ค้านรูปร่างสีสัน และค้านเนื้อสัมผัส ($\bar{x} = 4.53$) และค้านรสชาติ ($\bar{x} = 4.47$) ตามลำดับ จากการทดลองครั้งที่ 3 นี้ พบว่า ขnm จีบไทยมีเนื้อสัมผัสเหนียวแน่น ทำให้รูปร่างสีสันสวยงาม และรสชาติอร่อยในเกล็ดที่ดี

ตารางที่ 30 ระดับความพึงพอใจในการพรวมของขnm ไทยในวรรณคดี จำนวน 5 รายการ

ของผู้ทรงคุณวุฒิทางค้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขnm ไทย
ในการพัฒนาคำรับขnm ไทย จำนวน 3 ครั้ง

ขnm ไทยในวรรณคดี	ระดับความพึงพอใจ		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
ขnm จำงกูญ	น้อย	มาก	มากที่สุด
ขnm ช่องว่าง	น้อย	ปานกลาง	มากที่สุด
ขnm เสน่ห์จันทร์	น้อย	ปานกลาง	มากที่สุด
ขnm ทองเอก	น้อย	ปานกลาง	มากที่สุด
ขnm จีบไทย	น้อย	ปานกลาง	มากที่สุด

จากตารางที่ 30 ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาหาร และผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับขนมไทย มีความพึงพอใจในการพัฒนาของขนมไทยในวรรณคดี จำนวน 5 รายการ จากการพัฒนา คำรับทั้ง 3 ครั้ง พบว่า ในการพัฒนาคำรับแต่ละครั้งมีความพึงพอใจเพิ่มมากขึ้นในการพัฒนาคำรับ แต่ละครั้ง จากผลการทดลองครั้งที่ 1 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยทุกรายการ การทดลอง ครั้งที่ 2 ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง จนครั้งที่ 3 มีความพึงพอใจในการพัฒนาอยู่ ในระดับมากที่สุดทุกรายการ

ตอนที่ 2 ผลการสำรวจความต้องการและสนับสนุนในการบริโภคขนมไทยในวรรณคดี

1. ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

‘ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอัมพวา และ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลอัมพวา จำนวน 400 คน สามารถจำแนก ข้อมูลลักษณะพื้นฐาน ได้ดังตารางที่ 31’

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

	ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		172	43.0
หญิง		228	57.0
	รวม	400	100.0
อายุ			
20 – 30 ปี		195	48.8
31 – 40 ปี		93	23.3
41 – 50 ปี		17	4.3
51 – 59 ปี		42	10.5
มากกว่า 60 ปี		53	13.3
	รวม	400	100.0

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	35	8.8
มัธยมศึกษา	82	20.5
ปริญญาตรีขึ้นไป	283	70.8
รวม	400	100.0
อาชีพ		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	57	14.3
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	107	26.8
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	62	15.5
นักเรียน/นักศึกษา	105	26.3
เกษตรกร	12	3.0
อื่น ๆ(แม่บ้าน, ข้าราชการบำนาญ)	57	14.3
สถานภาพ		
ประชาชนในเขตเทศบาลตำแหน่งล้มพwa	66	16.5
นักท่องเที่ยว	334	83.5
รวม	400	100.0
จำนวนครั้งในการมาเที่ยวของนักท่องเที่ยว		
1 ครั้ง	189	54.3
2 ครั้ง	84	24.1
3 ครั้งขึ้นไป	75	21.6
รวม	348	100.0

จากตารางที่ 31 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.0 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.0 มีอายุ 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมา มีอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.3 ระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 70.8 มีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 26.8 รองลงมา เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 26.3 เป็นนักท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 83.5 โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาเที่ยวเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 47.3

2. ความรู้เกี่ยวกับขนมไทยในวรรณคดี สมัยราชกาลที่ 2

เป็นการสอบถามเกี่ยวกับการรู้จักขนมไทยในวรรณคดี สมัยราชกาลที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ได้ผลดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักขนมไทย 5 รายการ

(n = 400)

ขนมไทยในวรรณคดี	รู้จัก		ไม่รู้จัก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขนมจามกุญช์	188	47.0	212	53.0
ขนมช่อนม่วง	152	38.0	248	62.0
ขนมเสน่ห์จันทร์	132	33.0	268	67.0
ขนมทองเอก	298	74.5	102	25.5
ขนมจีบไทย	132	33.0	268	67.0

จากตารางที่ 32 พบร่วมกันว่า กลุ่มตัวอย่างรู้จักขนมทองเอกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.5 รองลงมาคือ ขนมจามกุญช์ คิดเป็นร้อยละ 47.0 ขนมช่อนม่วง คิดเป็นร้อยละ 38.0 โดยรู้จักขนมเสน่ห์จันทร์และขนมจีบไทย น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.0

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของขนมไทยในวรรณคดีสมัยราชกาลที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของขนมไทยในวรรณคดีสมัยราชกาลที่ 2 จำนวน 5 รายการ ตามลักษณะที่พึงประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง แสดงได้ดังตารางที่ 33 – 36

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในการรวมของขนมไทยในวรรณคดี จำนวน 5 รายการ ของกลุ่มตัวอย่าง

(n = 400)

ขนมไทยในวรรณคดี	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ขนมจามกุญช์	4.31	.50	มากที่สุด	3
ขนมช่อนม่วง	4.34	.53	มากที่สุด	2
ขนมเสน่ห์จันทร์	4.24	.56	มากที่สุด	4
ขนมทองเอก	4.37	.52	มากที่สุด	1
ขนมจีบไทย	4.24	.58	มากที่สุด	4

จากตารางที่ 33 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในภาพรวมของขนมไทยในวรรณคดีอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ขนมทองเอก ($\bar{x} = 4.37$) ขนมชื่อม่วง ($\bar{x} = 4.34$) ขนมจ่านงกูญ ($\bar{x} = 4.31$) ขนมเสน่ห์จันทร์ และขนมจีบไทย ($\bar{x} = 4.24$) ตามลำดับ

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในรสชาติขนมไทยในวรรณคดี จำนวน 5 รายการ ของกลุ่มตัวอย่าง

(n = 400)

ขนมไทยในวรรณคดี	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ขนมจ่านงกูญ	4.24	.61	มากที่สุด	3
ขนมชื่อม่วง	4.27	.54	มากที่สุด	2
ขนมเสน่ห์จันทร์	4.18	.60	มาก	5
ขนมทองเอก	4.31	.53	มากที่สุด	1
ขนมจีบไทย	4.23	.63	มากที่สุด	4

จากตารางที่ 34 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในรสชาติของขนมไทยในวรรณคดีอยู่ในระดับมากที่สุด 4 รายการ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ขนมทองเอก ($\bar{x} = 4.31$) ขนมชื่อม่วง ($\bar{x} = 4.27$) ขนมจ่านงกูญ ($\bar{x} = 4.24$) และ ขนมจีบไทย ($\bar{x} = 4.23$) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในรสชาติของขนมเสน่ห์จันทร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) เพียงรายการเดียว

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในรูปร่างศิลปะของขนมไทยในวรรณคดี จำนวน 5 รายการ ของกลุ่มตัวอย่าง

(n = 400)

ขนมไทยในวรรณคดี	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ขนมจ่านงกูญ	4.30	.54	มากที่สุด	3
ขนมชื่อม่วง	4.36	.61	มากที่สุด	2
ขนมเสน่ห์จันทร์	4.24	.62	มากที่สุด	4
ขนมทองเอก	4.38	.59	มากที่สุด	1
ขนมจีบไทย	4.23	.66	มากที่สุด	5

จากตารางที่ 35 พบร่วมกันว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในรูปร่าง สีสันของขนมไทยในวรรณคดีอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ขนมทองเอก ($\bar{x} = 4.38$) ขนมชื่อม่วง ($\bar{x} = 4.36$) ขนมจ่านงกูญ ($\bar{x} = 4.30$) ขนมเสน่ห์จันทร์ ($\bar{x} = 4.24$) และขนมจีบไทย ($\bar{x} = 4.23$) ตามลำดับ

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจในด้านเนื้อสัมผัสของ
ขนมไทยในวรรณคดี จำนวน 5 รายการ ของกลุ่มตัวอย่าง

(n = 400)

ขนมไทยในวรรณคดี	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ระดับ ความพึงพอใจ	ลำดับที่
ขนมจ่านงกูญ	4.41	.52	มากที่สุด	2
ขนมชื่อม่วง	4.39	.56	มากที่สุด	3
ขนมเสน่ห์จันทร์	4.29	.59	มากที่สุด	4
ขนมทองเอก	4.42	.56	มากที่สุด	1
ขนมจีบไทย	4.25	.59	มากที่สุด	5

จากตารางที่ 36 พบร่วมกันว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในด้านเนื้อสัมผัสของขนมไทยในวรรณคดีอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ขนมทองเอก ($\bar{x} = 4.42$) ขนมจ่านงกูญ ($\bar{x} = 4.41$) ขนมชื่อม่วง ($\bar{x} = 4.39$) ขนมเสน่ห์จันทร์ ($\bar{x} = 4.29$) และขนมจีบไทย ($\bar{x} = 4.25$) ตามลำดับ

สำหรับความต้องการบริโภคขนมไทยในวรรณคดี สมัยราชกาลที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง สามารถแสดงผลได้ผลดังตารางที่ 37

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของความต้องการบริโภคขนมไทย 5 รายการของกลุ่มตัวอย่าง

(n = 400)

ขนมไทยในวรรณคดี	ต้องการบริโภค		ไม่ต้องการบริโภค	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขนมจามงกูฎ	399	99.8	1	0.3
ขนมช่องม่วง	399	99.8	1	0.3
ขนมเสน่ห์จันทร์	389	97.3	11	2.8
ขนมทองเอก	399	99.8	1	0.3
ขนมจีบไทย	389	97.3	11	2.8

จากตารางที่ 7 พนบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการบริโภคขนมไทยในวรรณคดีทุกรายการ โดยต้องการบริโภค ขนมจามงกูฎ ขนมช่องม่วง และ ขนมทองเอก คิดเป็นร้อยละ 99.8 สำหรับ ขนมเสน่ห์จันทร์ และขนมจีบไทย มีความต้องการบริโภค คิดเป็นร้อยละ 97.3